

[Karlskov Jensen]

(Lovforslag nr. L 151. Fremsat 10/1 78. Første behandling 16/2 78. Betænkning 11/5 78. Anden behandling 25/5 78).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

forkastedes, idet 6 stemte for, 140 imod; 3 stemte hverken for eller imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Tredje behandling af:

Forslag til lov om hyrekørsel.

(Lovforslag nr. L 54. Fremsat 18/10 77. Første behandling 1/11 77. Betænkning 11/5 78. Anden behandling 19/5 og 26/5 78).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Holmberg (V):

Udvalget har efter lovforslagets anden behandling behandlet forslaget i et møde og herunder haft samråd med ministeren for offentlige arbejder og ministeren for skatter og afgifter, og som det fremgår af udvalgets betænkning og tilføjelsen til betænkningen, indstiller et flertal i udvalget lovforslaget til vedtagelse.

Glensgård (FP):

Under udvalgsarbejdet kom der jo et enkelt ændringsforslag. Initiativet kom fra SF. SF fik kolde fødder på et tidspunkt og måtte springe fra, efter at man havde pisket ministeren til at tiltræde ændringsforslaget om partsvogne. Så blev der noget spektakel i den socialdemokratiske folketingsgruppe, hvilket bevirkede, at SID kom i deputation, hvorefter man fuldstændigt ændrede opfattelse. Det, der nu er blevet resultatet af det initiativ, som SF tog, er bogstavelig talt intet

værd. Partsvogne vil ikke i fremtiden blive en institution i taxavognmandserhvervet, fordi det, man reelt kræver, er, at de skal være lige om alt. Dermed har SID fået forhindret, at man har fået en rimelig ting indført hos taxavognmændene, nemlig at to mand rationelt kan drive én bil sammen. Jeg beklager meget, at SID har taget initiativet, og dernæst at socialdemokratiet har ladet sig piske. Endelig beklager jeg, at SF frafaldt den liberale holdning, de havde til vognmandserhvervet. Det var måske en fejl, men det skal vi jo ikke tage så nøje her i tinget, om det er en fejl eller ej, det vigtigste er stemmerne. Det vigtigste her var altså, at SF havde taget et liberalt initiativ, hvilket normalt ikke ligger til dem.

Den lovgivning, vi nu skal tage stilling til her ved tredje behandling, skal vi vurdere i forhold til den eksisterende lovgivning, og vi kan sige, at der er ikke noget som helst i denne lovgivning, som vil give en mere liberal taxalovgivning. Det er kun en yderligere skærpelse af restriktionerne. Som bekendt er det ikke lige vor hofsmag, og derfor stemmer vi imod lovforslaget nu ved tredje behandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 121 stemmer mod 29.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om tipning [af Ellemann-Jensen (V) m. fl.].

(Lovforslag nr. L 225. Fremsat 18/4 78. Første behandling 9/5 78. Betænkning 26/5 78).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Camre (S):

Vi står her med en noget besynderlig betænkning vedrørende forslaget om tipning, en betænkning, hvorefter et flertal af udvalgets medlemmer vil redegøre for deres stilling i salen og kun et mindretal umiddelbart indstiller forslaget til uændret vedtagelse.

Det drejer sig om et lovforslag, som er fremsat lige her i slutspurten af folketingets arbejde, og betænkningen er afgivet så sent som i fredags. Jeg må sige på den socialdemokratiske gruppes vegne, at vi finder, det er yderst usædvanligt, at man ikke er villig til at overholde en normal procedure for behandling af et lovforslag. Der er en række ubesvarede spørgsmål, som det simpelt hen på den til rådighed værende tid har været umuligt at få endegyldige svar på, og det er besynderligt at gå ind i en ændring af denne art, uden at man kender nøjagtige økonomiske størrelser på enkeltdelene i det fremsatte forslag.

I 1976 indgik vi et forlig med venstre om en ny tipslov. På grund af de vanskeligheder, der var med at få midlerne fordelt på en sådan måde, at dels de idrætslige organisationer, dels de ikke-idrætslige organisationer, som var berettiget til støtte efter loven, kunne få sådan nogenlunde i kroner og øre det, de havde forudset, sænkede vi som et led i dette forlig afgiften i en 2-årig periode. Det var en helt klar forudsætning, da forliget blev indgået, at dette forlig naturligvis ikke kun løb i en 2-årig periode, men løb ud derover. Men nu vil man altså skifte heste midt i vadestedet, man vil til at ændre loven. Vi finder det ganske urimeligt at gennemtvinge en behandling og en betækningsafgivelse i en sag, der i så ringe grad er gennearbejdet.

Vi vil godt gentage den velvilje over for at drøfte disse spørgsmål, som både ministeren og jeg som vores ordfører gav udtryk for ved første behandling. Men det er samtidig klart, at skal vi tage hele denne sag op til behandling, så må vi også drøfte hele fordelingsproblemet imellem de forskellige organisationer. Det er ingenlunde nødvendigvis således, at det flertal, som var til rådighed i 1976, er

det samme i dag. Vi må på den baggrund sige, at det ville være klogere at fastholde loven i den foreliggende form og i hvert fald ikke hovedkulds gå ud i ændringer, hvis forudsætninger ikke er tilstrækkeligt analyseret igennem.

Lad mig sige til slut, at vi kan jo alle sammen have en interesse i at optræde som julemænd over for den ene eller den anden organisation, og ingen tager altså hensynet til statskassen synderlig højtideligt i denne sammenhæng. Det er uklogt, at man gennemtvinger en ændring under disse forhold, det er uklogt, at man ikke lader de forskellige spørgsmål blive gennemanalyseret. Man kan jo let komme i den situation, at man forringer i stedet for at forbedre forholdene for dem, man ønskede at tilgodese.

Dohrmann (FP):

Jeg blev ikke helt klar over, om den socialdemokratiske gruppe vil støtte forslaget eller ej. Hvis socialdemokratiet vil stemme imod lovforslaget, så må jeg forstå det således, at skatteministeren er kommet i mindretal i sin gruppe. Ifølge bladet Dansk Idræt har statsministeren stillet idrætsorganisationerne i udsigt, at skatteministeren også var indstillet på at bevare de nuværende 19 pct. Efter at have læst denne udtalelse i idrætsbladet stillede jeg skatteministeren det spørgsmål, om han var indstillet på at gennemføre den ændring i indeværende samling. Skatteministeren svarede mig, at det mente han ikke der var tid til. Kort tid efter lå lovforslaget på bordet, fremsat af bl. a. hr. Ellemann-Jensen. Jeg har det bestemte indtryk, at det eneste, der plager skatteministeren og den socialdemokratiske gruppe, er, at det ikke er socialdemokratiet, der har fremsat forslaget.

Vi synes, at under de nuværende politiske forhold, hvor vi har en regering, der smider om sig med penge til Christiania og fester i Skagen og lignende pjat, vil idrætsorganisationerne meget bedre kunne gøre brug af de penge, der er.

Vi støtter lovforslaget, og jeg kan samtidig tilbagevise enhver kritik af udvalgsarbejdet. Denne sag er lige til at tage stilling til; de, der mener, at der skal finde mere udvalgsbehandling sted, har kun et eneste formål, og det er at sinke sagen.

Ellemann-Jensen (V):

Jeg må indrømme, at jeg står også lidt usikker over for, hvordan socialdemokratiet egentlig har tænkt sig at stemme i denne sag. Det fremgår jo af betænkningen, at man skulle gøre rede for partiets stilling i dag, og det har vi altså til gode endnu. Spørgsmålet er, om socialdemokratiet vil stemme for det, man i øvrigt har erklæret sig velvillig over or, eller om man vil fremture i surhed og fornærmelse og stemme imod.

Det er da rigtigt, som hr. Camre siger, at det er en noget besynderlig betænkning, der ligger her, men fast står det, at et flertal har ønsket at afgive betænkning, selv om et antal spørgsmål stadig væk står ubesvarede. Det er ikke rigtigt, som hr. Camre siger, at der er tale om et lovforslag, der er fremsat lige i slutspurten. Det er over 5 uger siden, dette lovforslag blev fremsat, på et tidspunkt, hvor det stod klart, at ministeren sigtede på senere at lave en lovgivning med tilbagevirkende kraft. Vi har altså haft 5 uger til at få besvaret de ganske simple og enkle spørgsmål, der er stillet. Når hr. Camre er bekymret over ikke at kende de økonomiske virkninger, så kan jeg anbefale hr. Camre – hvad jeg da også har gjort for flere uger siden – at bruge de 5 minutter, det tager at slå op i Statistisk Årbog. Så vil han finde ud af, hvilke økonomiske virkninger der ligger i forslaget. Hr. Camres undskyldninger kan jeg kun opfatte som et påskud for at få udskudt sagens behandling.

Det var meget svært overhovedet at komme til at afgive betænkning, men det endte da heldigvis med, at et flertal ønskede, at partierne her i salen skal gøre rede for, hvordan man stiller sig til spørgsmålet, hvor mange realiteter der er i de pæne ord, man siger om fortsat at sikre de midler, der er tale om, til idrætten og til de forskellige ungdomsorganisationer.

Jeg kan ikke se det anderledes, end at det er skatteministeren, der i fornærmelse over, at dette lovforslag er fremsat, har søgt at blokere lovforslagets videre behandling, og jeg er tilfreds med, at der kunne samles et flertal for, at vi alligevel kommer til at tage stilling til sagen her. Det er trist, at ministeren har så små sko på i denne meget beskedne sag. Tænk, hvis han ville kaste sig over andre og

store problemer med lige så stor ildhu, som der har været udfoldet her!

Når hr. Camre siger, at der jo er nok, der gerne vil optræde som julemænd, men ingen, der tager hensyn til statskassen, så kan man jo undre sig over, at man skal svinge sig så højt op i en sag, der dejer sig om 6 mill. kr. på årsbasis.

Keld Andersen (KF):

Vi ser også med tilfredshed på, at det er lykkedes at få dette forslag igennem i denne samling. Jeg ville have fundet det ganske utilfredsstillende, hvis det skulle være lykkedes regeringspartiet at sinke et forslag som dette, der jo klart allerede ved første behandling her i salen viste sig at have et stort flertal bag sig. Vi ved jo, at hvis ikke lovforslaget vedtages, så er det ikke 19 pct., men 20 pct. pr. 1. juli i år, der er gældende for så vidt angår statens andel i tipsmidlerne.

Når hr. Camre besværer sig over, at man har villet afgive betænkning i udvalget, og siger, at det er usædvanligt, at man ikke vil overholde en normal procedure, så skal jeg kun sige, at det er jo ikke den eneste sag. Vi har jo andre sager, hvor vi oven i købet har set lovforslagene senere. Der har som nævnt været 5 uger til behandlingen, siden dette lovforslag blev fremsat, og jeg skal også sige til hr. Camre, at man jo har vidst længe, hvorledes loven ville være pr. 1. juli, hvis man ikke fik ændret den og nedsat de 20 pct. til 19 pct.

Der har været givet udtryk for, at man har planer om at få forslaget tilbage til udvalgsbehandling imellem anden og tredje behandling. Jeg ser alene dette som et forsøg på at sinke sagen og anbefaler, at man stemmer for lovforslagets vedtagelse. Inden denne debat er forbi, har socialdemokratiet vel også opfyldt sin betænkningforpligtelse, idet der står i betænkningen, at man vil meddele sin stilling ved anden behandling. Jeg forstod ikke socialdemokratiets indstilling efter den ordførertale, hr. Camre holdt. Men det hører vi måske om senere.

Bollmann (CD):

Der har i de seneste dage i forbindelse med denne sag været talt om, at forslaget er fremsat for sent. Men hvis man kigger længere nede på dagsordenen i dag, vil man se, at

[Bollmann]

vi om et øjeblik skal behandle lovforslag nr. L 219, som mig bekendt er fremsat et par dage før, så det argument holder vist ikke rigtig. Hvis man mener, at der er ekstraordinære omstændigheder ved lovforslag nr. L 219, så kan man med lige så god motivering sige, at der også er det i dette tilfælde. Ved førstebehandlingen var et stort flertal i salen positivt indstillet over for forslaget, og jeg er overbevist om, at idrætten også har fået det indtryk, at ministeren var positiv.

CD har fra starten støttet forslaget, og derfor vil vi stemme for ved tredje behandling.

(Kort bemærkning).

Camre (S):

Jeg beklager, hvis jeg ikke har udtrykt mig helt klart om denne sag. Socialdemokratiet afviser forslaget og anbefaler at stemme imod forslaget. Der bliver ikke afstemning nu ved anden behandling, men det bliver der ved tredje behandling. Vi afviser altså gennemførelsen af forslaget.

Ole Olsen (SF):

I den temmelig korte tid, jeg har været medlem af folketinget, er det den mest ejendommelige sag, jeg har oplevet. Jeg har prøvet at stille nogle efter min mening velbegrundede spørgsmål, og et borgerligt flertal har simpelt hen afvist en normal udvalgsbehandling. Man gennemtvinger en afgivelse af betænkning. Dette lovforslag kunne lige så godt være vedtaget efter ferien.

Den normale procedure her i folketinget er, at ved førstebehandlingen giver man udtryk for sin principielle stilling til sagen. Sådan har jeg oplevet det; jeg vil godt have en eller anden erfaren parlamentariker til at oplyse, om jeg tager fejl. Det mener jeg ikke jeg gør. Jeg gav udtryk for tilslutning til sagen, og det mener jeg stadig væk. Men jeg har for at sige det rent ud ikke lyst til at lade mig misbruge i et partitaktisk spil fra hr. Ellemann-Jensens side. Det har jeg ikke lyst til. Jeg mener, man fra borgerlig side har misbrugt de parlamentariske spilleregler, ikke har givet os lov til en normal, anstændig udvalgsbehandling. Det mener jeg simpelt hen ikke at demokratiet kan leve med. Man kan ikke koste rundt med os på denne måde.

Selv om jeg er tilhænger af selve sagen, må jeg afvise forslaget. SF vil stemme imod

ved tredje behandling. Men det sker ikke, fordi vi er imod sagen, det sker, fordi vi ikke vil misbruges af venstre i et partitaktisk spil imod socialdemokratiet. Venstre skal ikke gå rundt i landet og sige, at vi er modstandere af dette forslag, for det er vi ikke.

Jeg mener, at efter dette bør det forlig, som socialdemokratiet og venstre har indgået, betragtes som værende opsagt. Jeg mener også, vi andre kan få lov at komme ind og nyforhandle, hvordan vi fordeler midlerne. Det er muligt, vi skal have 18 pct. eller 19 pct. eller 20 pct., jeg ved det ikke; men lad os få tid til at behandle sagen anstændigt og ikke være manegeklavne for hr. Ellemann-Jensen. Det er det, dette handler om. Jeg ved godt, vi skal være saglige og snakke om tipsloven, men jeg mener, jeg er blevet uanstændigt behandlet og ikke har kunnet få svar på mine spørgsmål, og det protesterer jeg imod, så hårdt jeg overhovedet kan.

Må jeg tilføje, at jeg forstår simpelt hen ikke fremskridtspartiets rolle. Fremskridtspartiet kommer den ene dag med et forslag om spilleautomater og vil endog putte tikronestykker i, staten skal beskatte osv. og tjene næsten hele statsgælden ind. Den næste dag kommer fremskridtspartiet og vil have sat skatten ned på tipningen. Hvor er forskellen? Jeg spørger fremskridtspartiet: hvor er forskellen? Hvordan kan man tage så forskellig stilling? Fremskridtspartiet burde logisk være imod dette forslag. Fremskridtspartiet var med i udvalget til at gennemtvinge en afgivelse af betænkning, inden vi kunne få svar på vores spørgsmål.

Jeg vil ikke selv gøre det, men jeg håber, socialdemokratiet beder om at få en fornyet udvalgsbehandling. Vi kan ikke være færdige med denne sag endnu.

Freddy Madsen (DKP):

Jeg må også sige, at vi for vores vedkommende finder, at det er en højst besynderlig sag, som vi her befatter os med. Nu siger hr. Ellemann-Jensen, at der har været rigeligt med tid til at drøfte de ting, der er gået 5 uger osv. Det kan da også godt ske, at der har været det, men mig bekendt er partiet venstre en varm fortaler for, at partiene her i folketinget træffer aftale om bestemte tidsfrister for fremsættelse af lovforslag. Det er en gammel regel, og af praktiske grunde har

[Freddy Madsen]

vi tilsluttet os den regel. Fristen blev, så vidt jeg husker, fastsat til 1. marts. Det er rigtigt, at den er blevet fraveget i forskellige situationer, og alle erkender, at der vil komme situationer, hvor det er nødvendigt at fremsætte forslag af en eller anden bestemt grund, eller en række partier eller samtlige partier i folketinget kan simpelt hen blive enige om, at man her vil fravige fristerne, fordi sagen er af en sådan vigtighed, at det er nødvendigt. Men det er der jo ingenlunde tale om i denne sag.

Nu svinger hr. Ellemann-Jensen sig op som idrættens sande fortalere. Sagen er imidlertid, at idrætten og andre ungdomsorganisationer først skal have disse tipsmidler udbetalt engang til næste år. Der vil altså være rigelig tid til at behandle sagen også i næste samling og få truffet en afgørelse, sådan at både idrætten og ungdomsorganisationerne, som vi mener fuldt ud skal tilgodeses, kan få deres penge; der er altså ikke tale om nogen hastesag.

Det, der efterhånden skinner tydeligt igennem, er, at hr. Ellemann-Jensen og venstre ønsker at misbruge idrætten til et politisk spil vendt imod regeringen i denne sag. Det er de nye toner, der lyder, og dem er vi såmænd ikke utilfredse med, bortset fra at vi synes, det er synd, at idrætten skal være katebald i hele dette spil.

Vi har ikke ændret vores principielle holdning til dette forslag. Vores holdning har altid været den, at staten ikke skulle have afgift på tipningen, og ud fra det er det klart, at vi er tilhængere af enhver nyskabelse. Men sådan som tingene har udviklet sig, må jeg også sige, at det spil, som her foregår, er af en sådan art, at vi ikke vil medvirke til det. På den anden side ønsker vi, at de formål, der her er fremsat forslag om, fremmes, og vores stilling vil i høj grad være afhængig af, om skatteministeren her vil afgive løfte om, at sagen vil blive klaret på en fornuftig og forsvarlig måde senest ved næste folketings-samlings begyndelse.

På det grundlag anmoder jeg formanden om, at lovforslaget kommer til fornyet udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling. Men som sagt: vi ser det her som et spil, og vi agter ikke at medvirke i det, der åbenbart er en ny form for firebandekarambole.

Svend Haugaard (RV):

Det er rigtigt, som flere har sagt, at det var et meget sent fremsat forslag, og derfor måtte behandlingen af det også blive meget force-ret og vel ikke helt ansvarlig. Vi mener, der er en række ting, der endnu er uafklarede, og selv om vi har en meget betydelig sympati for selve ideen i det og for idrættens synspunkter i denne sag, så mener vi også, der er mere, der skal opklares, og vi beder derfor om fornyet udvalgsbehandling. Ikke for at sinke afgørelsen, men for at få et fuldstændig klart svar fra skatteministeren om, hvorvidt han er indstillet på straks til efteråret at fremsætte et forslag, der indeholder det samme, men er betydelig bedre gennemarbejdet, end det har været muligt at gøre for dette forslags vedkommende, og hvis det svar ikke kan komme til at foreligge, må vi se, om der kan findes et flertal for det foreliggende forslag.

Jeg tror også, at forslagsstillerne vil mene, det er et sagligt standpunkt, at der bliver denne mulighed imellem anden og tredje behandling.

Arne Bjerregaard (KrF):

Vi er som sagt ved første behandling positive over for forslaget. Om sagen er blevet provokeret på usaglig måde, skal jeg her hverken bekræfte eller afkræfte, men man kan selvfølgelig sige, at hvis ministeren havde været lidt smidigere, kunne vi vel have fået det igennem i stor samdrægtighed, ligesom der kan være i andre sager, hvor man fra regeringens side har prøvet at få noget igennem på en lidt provokerende måde; det ser vi ved andre forslag allerede i dag.

Jeg skal undlade at tage endelig stilling til lovforslaget i dag og meddele, at vi vil vise vor endelige stilling ved tredje behandling.

Waldorff (VS):

Denne sag er jo ved at vokse til dimensioner, som man ikke oplever hver dag i folketinget. Det fremgik især af hr. Ole Olsens indlæg, at det er selve den borgerlige parlamentarisme, man truer.

Vi mener, demokrati og borgerlig parlamentarisme er to forskellige ting. Vi stræber mod demokratiet og anser ødelæggelsen af selve den borgerlige parlamentarisme som statsform for at være et nødvendigt skridt i

[Waldorff]

en socialistisk udvikling. Derfor vil jeg sige, at hvis det virkelig forholder sig sådan, som hr. Ole Olsen fremstiller det, nemlig at vi ved at stemme for venstres lovforslag kan komme den borgerlige parlamentarisme til livs, vil vi i gruppen overveje, om vi ikke bør stemme for forslaget.

Poulsgaard (FP):

Jeg var ordfører ved første behandling af denne sag, men dengang havde vi godt nok to lovforslag til behandling. At hr. Ole Olsen ikke rigtig kan forstå fremskridtspartiets stilling, må jeg selvfølgelig beklage, men så skal jeg prøve at skære det ud i pap for hr. Ole Olsen: vi ønsker at gavne idrætten mest muligt. Derfor fremsatte vi et forslag om afsocialisering af tipstjenesten, sådan at idrætten kunne have fået det hele, og derfor kan vi støtte dette lovforslag. Jeg håber, det hermed er skåret ud i pap.

Men jeg kan ikke rigtig forstå den forargelse over, at der ikke har været tid nok til at behandle dette forslag. I øjeblikket behandler vi i kulturudvalget et lovforslag om at sikre det kgl. bibliotek mod tyverier. Det er kommet meget, meget senere. Det er blevet jaget igennem udvalget. Jeg er også enig i det forslag, men det er da heller ikke de store problemer. At man simpelt hen af fornærmelse skulle kunne lade være med at stemme for det, man synes er rigtigt, forstår jeg godt nok ikke.

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Jeg beklager sådan set, at dette lovforslag er kommet frem til anden behandling efter den helt ufuldstændige behandling, det har været underkastet. Det kan karakteriseres med fire ord: selve fremsættelsen er et kup; det har ikke gennemgået normal behandling i udvalget; man partipolitiserer et spørgsmål, som ikke burde partipolitiseres, noget, jeg ved har vakt megen kritik i kredse, der har tilknytning til DIF og DUF; og for at det ikke skal være løgn, har man sprængt en aftale, som var ganske klar og tydelig, mellem bl.a. socialdemokraterne og venstre. Så det er sådan set ikke småting, der ligger bag fremkomsten af dette forslag.

Jeg skal ikke gå nærmere ind på behandlingen i udvalget, men bare konstatere, at en

lang række af de spørgsmål, som er stillet, og som altså er fremkommet for helt nylig, ikke tidsmæssigt har kunnet besvares fyldestgørende. Alligevel er der afgivet en betænkning.

Efter de kildestudier, vi har foretaget, er der ikke et øjebliks tvivl om, at forliget gik på 20 pct., men med en overgangsordning på 19 pct. i to år, fordi man frygtede, at provenuet var utilstrækkeligt til DIF. Der er ikke et øjebliks tvivl herom, og det vil sige, at hvis man ønsker at gøre de 19 pct. permanente, har man sprængt det forlig, som alle, der deltog i forliget, har en klar opfattelse af var af et indhold som det, jeg tilkendegiver her.

Derefter må jeg sige, at på baggrund af den procedure, som jeg havde tilkendegivet over for DIF og DUF, da formændene op søgte mig, og som gik ud på, at regeringen ville overveje det, men at vi ikke kunne overveje det med de tidsterminer, vi selv havde været med til at lægge til grund, ligger sagen herefter fuldstændig åben. Skal der ændres i procenterne og i den aftale, der er truffet her, må vi overveje at ændre hele fordelingsgrundlaget i tipslovgivningen, hvis det er det, man ønsker fra venstres side.

Dohrmann (FP):

Det er nok sjældent, at folketinget behandler et forslag, som er så enkelt at tage stilling til som det foreliggende. Det ved skatteministeren også godt, og han har også udtalt, at han selvfølgelig vil se med stor sympati på et sådant forslag, i særdeleshed hvis han selv havde fremsat det. Derfor virker det helt besynderligt, at de samme partier, som lige har behandlet og om kort tid vil gennemføre nogle lejeværdiregler for næste år, som betyder, at mange mennesker nok vil blive jaget fra hus og hjem, nu stiller sig herop og siger: ja men uha, der er mange spørgsmål, vi skal have stillet og besvaret.

De spørgsmål, som ikke er besvaret, er stillet ene og alene for at sinke sagen, ikke andet. Det eneste, ministeren har imod forslaget, hvis man ellers kan tro på de udtalelser, han er refereret for i Dansk Idræt, er, at han ser med sympati på idrætten og mener, den skal have lov til at beholde de penge.

Det, vi her skal tage stilling til, er, om man synes, idrætsorganisationerne gør et godt stykke arbejde, om de anvender penge-

[Dohrmann]

ne bedre, end regeringen gør, om det er bedre at give tilskud til Solvognen, Christiania, oprørsbevægelser i Afrika og sådanne ting; det er det, sagen drejer sig om. Alle de fine bemærkninger fra hr. Svend Haugaard om, at vi skal se på det til efteråret, er uden betydning, for der bliver ikke mere at se på til efteråret. Reglen træder i kraft pr. 1. juli, og det vil sige, at hvis ministeren kommer med sit eget forslag til efteråret, skal man til at føre pengene tilbage og lave en hel masse administration og forskelligt andet pjat, så det synes jeg ærlig talt man skulle lade være med.

Til slut lige en bemærkning til hr. Ole Olsen, som siger, at fremskridtspartiet altid har arbejdet sammen med SF vedrørende afgivelse af betænkninger, og hist op og her ned. Det er da ganske rigtigt, at vi har støttet alle forslagsstillere, som gerne vil have afgivet betænkning om deres forslag. Somme tider har man prøvet på at sylte forslagene, men i dette tilfælde er der ikke tale om at sylte noget; der er tale om at fremme en sag, og det støtter fremskridtspartiet.

Ellemann-Jensen (V):

Ministeren for skatter og afgifter tillod sig at anvende udtrykket »et kup« om det forhold, at folketinget i dag i fuld åbenhed diskuterer dette lovforslag ved en andenbehandling.

Må jeg ikke lige sige til ministeren: et flertal i et folketingsudvalg kan ikke begå kup. Den, der begår kup, hr. minister, er den, der med et mindretal bag sig søger at hindre et flertal i at få en sag bragt herved til salen. Så jeg synes, ministeren skulle tænke sig lidt bedre om, før han tager den slags udtryk i anvendelse.

Ministeren kører også videre med den snak, vi var inde på ved førstebehandlingen, om, at vi skulle have sprængt en aftale. Det afviste jeg dengang. Jeg skal ikke gå yderligere ind i den debat, men gøre opmærksom på, at når vi er kommet med et forslag her, skyldes det ministerens meget vage og uldne bemærkninger til idrætsorganisationer og andre modtagere af tipsmidler om, at han måske ville trække i julemandstøjet engang til efteråret og bekvemme sig til at lave en lov med tilbagevirkende kraft. Da det blev klart, og da det blev klart for os, med hvil-

ken uro man i de kredse så på mulighederne for at planlægge og disponere ud fra, hvilke midler man skulle modtage, fremsatte vi et lovforslag. Der gik så et par dage over tiden – ja vel, men der har dog været rimelig tid til at behandle det.

Det har været meget interessant her at høre, hvordan regeringens nye skattepolitiske støttepartier, SF og kommunisterne, slår krøller på tungen for at forklare, hvorfor de nu skal til at stemme imod det, som de angiveligt har som deres overbevisning. Hr. Freddy Madsen hænger sig i tidsfristen, altså disse par dage på kalenderen. Hvordan søren skal vi forklare folk ude i landet, at dette, om et forslag kommer frem et par dage før eller senere, altså skal betyde, at et flertals ønsker om at behandle et forslag her i salen skal skubbes til side og vi skal til at lovgive med tilbagevirkende kraft til efteråret? Ja men hvad tror folk dog ikke om os ude i landet, hvis vi skal til at forklare den sag?

Hr. Ole Olsen tog det helt store register frem og talte om misbrug af parlamentarismens spilleregler. Ja men kære hr. Ole Olsen, man kan da ikke blokere en sag i et udvalg ved bare at blive ved med at stille spørgsmål. Man kan da ikke på den måde forhindre et flertal i at bringe sagen til åben debat her i salen.

Ganske betænkeligt bliver det jo, når man så åbenlyst har en minister, der ikke ønsker at fremme sagen, og som muligvis kan have en interesse i at holde besvarelser tilbage på de spørgsmål, der stilles. Som jeg sagde før, er det spørgsmål, man kan få svar på ved at slå op i Statistisk Årbog og bruge fem minutter på det, men de har ligget i ugevis hos ministeren uden at komme videre til udvalget. Skulle et flertal i et udvalg så acceptere, at en uvenligt stemt minister og hans støttepartier bare kan blokere en videre behandling ved at stille spørgsmål og ved at lade spørgsmålene ligge ubesvarede? Nej, hr. Ole Olsen, det ville være misbrug af parlamentarismens spilleregler, og det ville være farligt.

Der er rejst ønske om, at dette lovforslag skal til fornyet udvalgsbehandling. Det er ganske rimeligt, og hvis den diskussion, vi har haft her i dag, kan belære ministeren om, at han nu skal ophøre med sine forsøg på at tromle udvalget ned, på at føre tingene frem i sit eget, magelige tempo, ja, så vil der da være vundet meget. Hvis ministeren måske

[Ellemann-Jensen]

ligefrem vil ryste ud med de besvarelser, han har på de stillede spørgsmål, skal vi meget gerne støtte ønsket om fornyet udvalgsbehandling.

Der er nogle, der har været lidt bekymrede over, hvor man nu skulle skaffe disse 6 mill.-kr. der er tale om, fra. Ja, skulle det endelig knibe, kan vi jo hente dem i lovreserven, for lad mig lige minde om, hr. minister, at lovreserven er ikke bare regeringens, lovreserven disponerer et flertal i dette folketing over.

Keld Andersen (KF):

Jeg skal ikke blande mig i diskussionen mellem ministeren og hr. Ellemann-Jensen om forliget, der er sprængt, men vil blot for god ordens skyld gøre opmærksom på, at det forlig, man taler om blev indgået for 2 år siden, ikke havde det konservative folkepartis deltagelse, idet vi allerede dengang fremsatte de samme synspunkter, som der nu gives udtryk for, nemlig de 19 pct.

Når ministeren taler om, at der har været en ufuldstændig og ikke tilfredsstillende udvalgsbehandling, og henviser til et møde, der har været med Dansk Idræts-Forbund og DUF, vil jeg minde ministeren om, at ved første behandling af dette lovforslag oplyste ministeren, så vidt jeg erindrer, folketinget om, at dette møde blev afholdt medio januar, og på baggrund af, at man altså har rejst sagen allerede dengang, har der jo været tilstrækkelig tid, således at det ikke skulle være nødvendigt for ministeren at tale om ufuldstændig og utilfredsstillende behandling. Når man bruger udtryk som, at lovforslaget gennemføres ved et kup, vil jeg for god ordens skyld minde om, at der fredag aften var et klart flertal i skatte- og afgiftsudvalget for at afgive denne betænkning. Det er, som om man næsten glemmer det i debatten. Der var et klart og utvetydigt flertal, der ønskede at afgive betænkningen fredag aften, og det er de parlamentariske regler, som man må overholde herinde.

Camre (S):

Når hr. Dohrmann siger, at denne sag er ganske enkel, må jeg vist alligevel sige, at hr. Dohrmann foretager en sammenblanding af to lovforslag, nemlig fremskridtspartiets forslag og det foreliggende. Det er nemlig ikke rigtigt, som hr. Dohrmann her står og siger,

at Christiania og Solvognen skal have færre penge og idrætten nogle flere. Det, der ligger i det foreliggende forslag, er, at der rundt regnet skal 6½ mill. kr. mindre i statskassen, og det betyder, at der bliver mere til idrætten; og for det tilfælde, at Christiania og Solvognen skulle komme ind i fordelingen, vil der også være mere at fordele til dem.

Når hr. Poulsaard så også argumenterer i dette forslag med en række argumenter, der henhører under et helt andet lovforslag, må jeg sige, at jeg tror, det er lykkedes tilstrækkelig tydeligt ved førstebehandlingen for hr. Keld Andersen fra det konservative folkeparti og mig at få afsløret fra denne talerstol, at det, som er fremskridtspartiets ærinde, nok er, at hele tipsoverskuddet skal tilfalde idrætten, men at idrætten skal betale det ved et bortfald af de amtslige og de kommunale tilskud i en størrelsesorden af 600 mill. kr. Inden man gør sig til helt for idrætten, tror jeg man skal holde disse fordelinger helt klare: den, der her er så velvillig og giver nogle få millioner kroner, tager 600 mill. kr. på en anden konto. Derfor tror jeg ærlig talt, idrætten vil betakke sig for det bytte.

Så vil jeg gerne sige til hr. Ellemann-Jensen, at der jo ikke bliver tale om en egentlig tilbagevirkende lovgivning, for fordelingen af overskuddet for regnskabsåret 1978-79, som er det første år, vi her taler om at lovgive for, finder først sted efter dette regnskabsårs afslutning; derfor er der altså ikke nogen problemer i at vente til efteråret.

Endelig vil jeg gerne sige til hr. Keld Andersen, at det er helt korrekt, at der var et flertal for betækningsafgivelse, men samtidig var der et klart flertal, som ikke ved betækningsafgivelsen kunne eller ønskede at redegøre for sin stilling. På baggrund af, at der stadig væk er usikkerhed omkring flere partiers stilling, vil jeg bede om, at vi får dette lovforslag tilbage til fornyet udvalgsbehandling inden tredje behandling.

Ole Olsen (SF):

Det mest interessante, der er sagt i dag, var egentlig hverken om tipning el. lign., det var hr. Waldorffs trosbekendelse heroppefra, hvor VS gerne vil stemme for et lovforslag for at medvirke til at ødelægge, hvad der blev kaldt det borgerlige demokrati. Det var klare, kontante ord, som jeg tror folk lægger

[Ole Olsen]

mærke til. Det er sjældent, man hører tingene sagt så tydeligt og klart.

Hvad angår fremskridtspartiet, må jeg nok opgive at forsøge at docere over for hr. Poulsgaard, hvordan tingene egentlig hænger sammen. Jeg giver bare op, hr. Poulsgaard. Der er vist intet at gøre. Fremskridtspartiet stemmer selvfølgelig, som det vil. Indlysende, og det er da også ærlig snak.

Jeg vil stadig fremhæve, at de borgerlige partier har misbrugt de parlamentariske spilleregler til at køre en sag igennem. De har misbrugt f. eks mig, som er klar tilhænger af at forbedre idrættens og ungdomsorganisationernes kår. Det har man lov til at sige ved en førstebehandling. Så kan man ikke senere påberåbe sig dette flertal uden at snakke med andre mennesker. Jeg går ud fra som en selvfølge, hr. skatte- og afgiftsminister, at det forlig, der er indgået mellem venstre og socialdemokratiet, fra og med i dag er opsagt, og at vi kan nyforhandle fordelingen af tipsmidlerne. Jeg håber og tror, og det vil jeg meget gerne have bekræftet af skatte- og afgiftsministeren, at tingene hænger sådan sammen. Jeg mener, at venstre har sat sig selv udenfor i dag, og jeg mener, det må bevirke, at der kommer nogle konsekvenser.

Alfred Hansen (DR):

Da jeg af gode grunde ikke er medlem af det udvalg, hvor dette forslag har været til behandling, skal jeg ikke gå ind i diskussionen for eller imod betænkningssagafgivelse, men blot prøve at konstatere, hvad det er, der står i folketingets forretningsorden, og hvad det er, vi har vedtaget på formandsmøder med hensyn til sidste frist for fremsættelse af lovforslag til behandling.

Det betyder jo blot, at forslagsstillerne, hvis de fremsætter et lovforslag efter sidste frist for fremsættelse af forslag, ikke kan forlange at få det færdigbehandlet. Det tror jeg heller ikke at forslagsstilleren, hr. Ellemann-Jensen, ville forlange, hvis ikke der var basis for det. Nu viser det sig, at der har været et flertal for at afgive betænkning. Jeg har selv været offer for, at der har været flertal i et udvalg mod at afgive betænkning, fordi man ikke var enig med forslagsstillerne i lovforslagets indhold. Det har efter min vurdering intet med afgivelse af betænkning at gøre. Der er spørgsmålet ene og alene, om man

mener, det er rimeligt, dette forslag skal færdigbehandles. Da der ikke har været noget teknisk til hinder for, at det kan lade sig gøre, har man afgivet betænkning. Hvordan de enkelte partier ønsker at stille sig til lovforslaget, vil naturligvis komme til udtryk, når man skal afgive sin stemme i folketingssalen.

Så har vi her været vidner til for første gang i lange tider, at venstre virkelig er et alternativ til regeringen, at de virkelig er i opposition til regeringens politik. Et lille, spinkelt beløb på ca. 6 mill. kr. er lige de små ting, som venstre åbenbart kan fatte og fornemme rækkevidden af, hvorimod socialdemokratiet og venstre, når det gælder de store lovforslag, som medfører 1 mia kr. i konsekvens af lovgivningen her i tinget, er enige i ca. 99 pct. af tilfældene. Men det, at man her er i opposition til regeringen, skal ikke afholde retsforbundet fra at stemme for dette forslag.

Jeg mener, at forslagsstillerne har været meget sparsommelige med hensyn til at tage et virkeligt skridt til forbedring af idrættens forhold, man har kun kunnet give 1 pct. mere, altså sænke satsen fra 20 til 19. Jeg synes, man har været meget moderat i sit krav, og retsforbundet vil, som jeg også helt klart gav udtryk for ved første behandling, støtte dette forslag, og jeg imødeser med stor forventning, at vi skal stemme endeligt om det torsdag eller fredag.

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Jeg fastholder, at der den 26. maj 1976 blev indgået en aftale mellem følgende partier: socialdemokratiet, venstre, det radikale venstre, SF, kristeligt folkeparti, Danmarks kommunistiske parti og centrum-demokraterne, om, at satsen permanent skulle være 20, men at der som overgangssats i 2 år skulle anvendes 19, fordi man var i tvivl om, hvorvidt der kunne tilflyde DIF og DUF tilstrækkelige midler. Jeg undersøgte det meget nøje, og samtlige, jeg har talt med, der har været med til forhandlingerne og diskuteret forliget, bekræfter denne fremstilling. Derfor må jeg sige, at hvis man ved tredje behandling fastholder, at de 19 pct. skal til afstemning, og det fastholdes fra partier, der har indgået forlig med et andet indhold, ja, så er sagen, som jeg før sagde, lagt helt åben, og

[Ministeren for skatter og afgifter]

så må samtlige fordelingsnøgler kunne gen-drøftes og genovervejes, som jeg sagde før, og derfor må vi afvise dette lovforslag.

Ellemann-Jensen (V):

Ministeren fortsætter med at tale om et forlig, der skal være sprængt. Det kan da ikke være rigtigt, at der, hver gang man har lavet en aftale om at lave en lov om et eller andet, er tale om et forlig, der for tid og evighed binder og forhindrer i at stille ændringsforslag senere. Jeg skal gentage mit spørgsmål fra første behandling: føler ministeren, at regeringen stadig er bundet af Kanslergadeforliget?

Jeg skal give hr. Ole Olsen ret i det, hr. Ole Olsen har sagt her fra talerstolen om, at udvalget er blevet dårligt behandlet. Udvalget er blevet dårligt behandlet af ministeren, der har ønsket at sylte dette lovforslag imod et udvalgsflertals ønske. Jeg ser nu frem til, at vi imellem anden og tredje behandling får svar på de spørgsmål – de ganske få og let besvarlige spørgsmål – der for længst er stillet til ministeren.

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Jeg forstår, at denne sag skal svinges højt op, helt op til sammenligning med og som parallel til Kanslergadeforliget. Det, der er det afgørende for den aftale, der blev indgået – og nu siger hr. Ellemann-Jensen jo også, at der blev indgået en aftale, og det gjorde der – er, at man aftaler et tidsforløb og nogle procenter i et tidsforløb, nemlig de 2 første år 19 pct. og de derpå følgende år 20 pct. Så kan man da ikke komme, når de to første år er gået og det efter aftalen skal være 20 pct., og sige, at nu skal det være 19 pct. alligevel. Det har ikke noget med Kanslergadeforliget eller noget som helst andet at gøre; der er tale om, at man har aftalt et tidsforløb og nogle procenter i et tidsforløb, så enkelt er det.

(Kort bemærkning).

Ellemann-Jensen (V):

Jeg skal bare ganske kort bede ministeren om at læse fremsættelsestalen og bemærkningerne til lovforslaget. Der gør vi opmærksom på, at forudsætningerne har ændret sig, og

det er baggrunden for, at vi nu foreslår nye satser.

(Kort bemærkning).

Keld Andersen (KF):

Det skal blot være til hr. Camre, der tilsyneladende ikke får noget svar fra fremskridtspartiet. Om fremskridtspartiets indstilling til tilskuddet til idrætten fra amter og kommuner skal jeg blot henvise hr. Camre til Folketingstidende 1975-1976, sp. 4901, hvor det af referatet for 28. januar 1976 klart og tydeligt fremgår, at fremskridtspartiet ønsker, at tipsmidlerne ubeskåret skal tilfalde idrætten, og at den derefter ikke skal modtage støtte på amtsplan og kommunalt plan. Dermed fratager man idrætsorganisationerne støtte, som andrager 600-700 mill. kr. Denne påstand fremsatte jeg ved første behandling af dette lovforslag, Folketingstidende 1977-1978, sp. 9668, og den er fortsat uimodsagt. Derfor må det fortsat gælde, at det er fremskridtspartiets indstilling.

(Kort bemærkning).

Ole Olsen (SF):

Jeg synes, der er et spørgsmål, der står åbent efter i dag, og det er: kan man indgå en aftale med venstre, eller kan man ikke? Kan man regne med, at en aftale bliver overholdt fra venstres side, eller kan man ikke regne med det? Det vil være rart at få ren besked.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Når den konservative ordfører begynder at citere, hvad vi har sagt, skal han tage det hele med. Jeg sagde vist samtidig, at vi har den indstilling, at folk selv bør administrere deres penge; det siger de konservative ganske vist også, men det er, ligesom om de både blæser og har mel i munden.

Så lige en bemærkning til hr. Camre, som mener, at vi blander 2 lovforslag sammen. Det er ikke korrekt, hr. Camre. Det var hr. Camre selv, som sagde, at det ville blive et provenutab for staten. Der henviser jeg til nogle steder, hvor man udmærket kan spare nogle penge, således at der intet provenutab bliver. Hvis det er sådan, at hr. Camre ikke er tilfreds med de enkelte forslag, jeg kom

[Dohrmann]

med, kan han slå op i vores ændringsforslag til finanslovsforslaget; så vidt jeg husker, er der 1029 at vælge imellem, så der er såmænd nok at gå i krig med.

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Jeg tolker hr. Ellemann-Jensens sidste udtalelse på den måde, at hr. Ellemann-Jensen erkender, at man er løbet fra aftalen, fordi – og hermed kom begrundelsen – forholdene har ændret sig. Det synes jeg i og for sig er ærlig snak, og jeg synes, man skulle trække frem, at det forholder sig sådan. Hvad er det for forhold, der har ændret sig? De forhold, der har ændret sig, er, at provenuet er steget så stærkt, at omsætningen i tipstjenesten er steget så stærkt, at alle parter har fået langt mere, end de havde regnet med oprindeligt, herunder både staten, DIF og DUF. Det er rigtigt, at de forhold har ændret sig, og det er altså derfor, venstre er løbet fra aftalen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Forslaget gik herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Anden behandling af:

Forslag til lov om kurstabsfradrag for ældre virksomhedslån [af Maisted (FP) m. fl.].

(Lovforslag nr. L 171. Fremsat 20/1 78. Første behandling 7/2 78. Betænkning 24/5 78).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Uwe Jensen (Ribe a.) (FP):

Den kendsgerning, at kurstab på ældre udenlandske virksomhedslån, altså lån optaget før den tilfældige dato 1. januar 1976, ikke kan fratrækkes på det skattemæssige regnskab, vil betyde yderligere arbejdsbyrder for de selvstændige erhvervsdrivende, fordi der skal gøres en ekstra indsats for at øge omsætningen nu, hvor hele likviditeten skal bruges til betaling af skatter.

Dette lovforslag, nr. L 171, er ikke tilpasset en speciel erhvervsgruppe, men ville bredt komme til at gavne de aktive initiativtagere, samfundet har så hårdt brug for i disse for Danmarks erhvervsliv så vanskelige tider. Det har derfor glædet mig at se, at de positive partier, venstre, det konservative folkeparti, centrum-demokraterne og kristeligt folkeparti, bakker op bag fremskridtspartiets lovforslag ved at indstille det til vedtagelse uændret.

Selv om det især er fiskerierhvervet, der ville få øjeblikkelige fordele af en gennemførelse af lovforslaget, kunne det også gavne mange andre nyetablerede virksomheder fra årene umiddelbart forud for 1976, der af konkurrencemæssige grunde har det vanskeligt for tiden.

Ser vi på fiskerierhvervet, rammes denne branches investeringer særlig hårdt, og derfor vil en vedtagelse af nærværende lovforslag kunne redde mange arbejdspladser, men det vil venstrefløjen ikke være med til. Jeg er ikke spor forbavset, men skuffet over denne erhvervsfjendske holdning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Anden behandling af: